

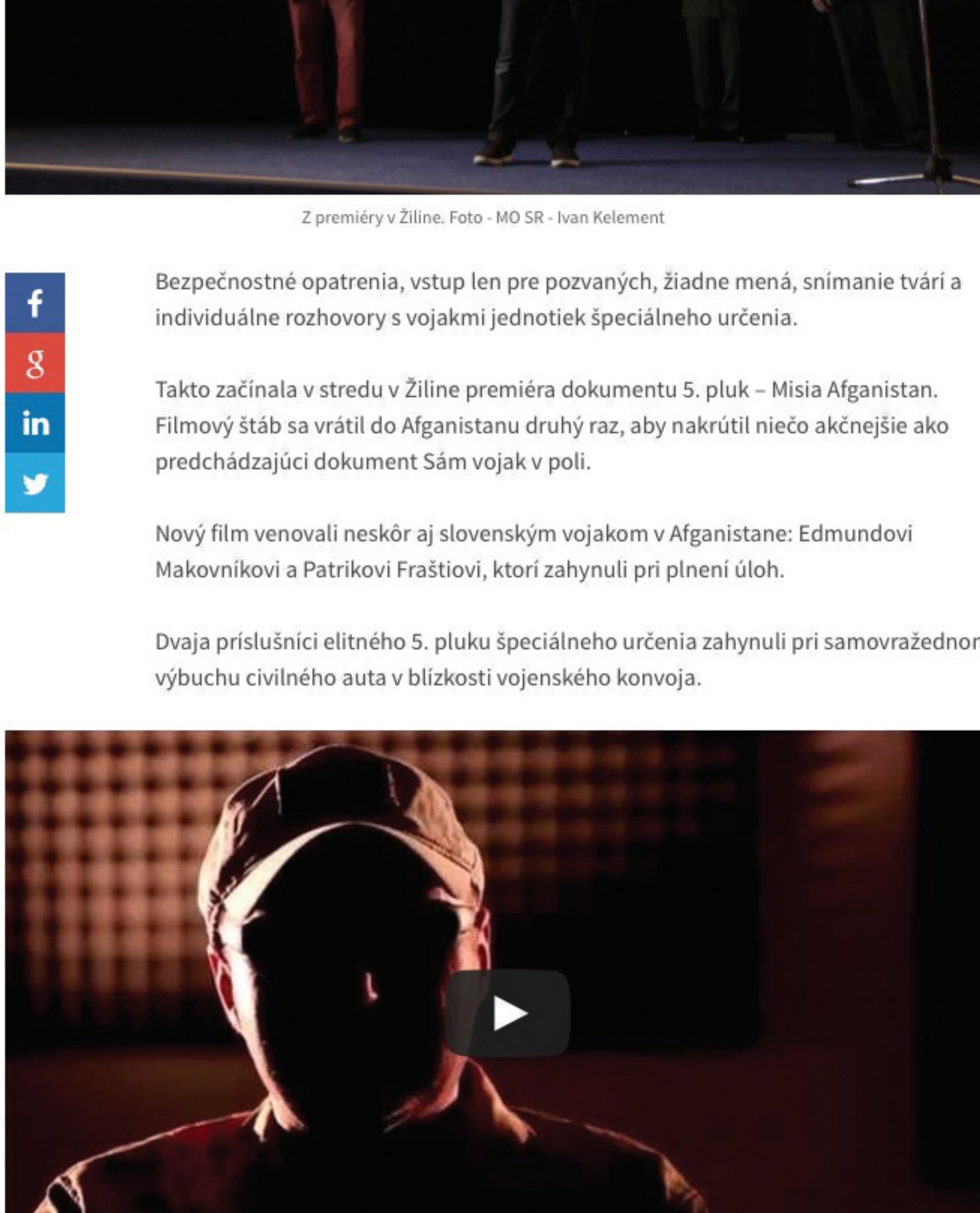
Misia Afganistan je dokument o skutočnej vojne

Daniel Vražda

12. marec 2015, 19:22 | Diskusia: 3

Nový dokument o slovenských vojakoch v Afganistane nie je laboratórne dokonalý, ale je uveriteľný.

Z premiéry v Žiline. Foto - MO SR - Ivan Klement

Najčítanejšie

24 h | 3 dni | 7 dni

1. Zo sebavedomého kamionisti je dnes troška 28 352x
2. Úcty v HSBC mali Grošárf, Hantuchová, advokáti aj únosca prezidentovho syna 21 592x
3. 10 investigatívnych žurnalistov pomenovalo 5 najväčších oligarchov 21 512x
4. Kde je najviac slobodných, kde sa najviac rozvádzia. Slovensko na 10 mapách 18 695x
5. Symbol, ktorý zmizne. Trnavský cukrovar vyzera ako po vojne, boli sme tam (foto) 11 016x
6. NATO reaguje: fakty a mythy o vzťahoch Aliancie a Ruska 10 695x
7. Varia a blogujú o jedle. Pozrite si výber slovenských foodblogerov 8 299x
8. Bioetik Peter Singer: Ak sa manželstvo viaže na deti, čo potom ženy po menopauze 8 112x
9. Na zozname majiteľov účtov v Švajčiarsku sú naši športovci aj modelky (+ video) 7 358x
10. Ich ministerke zastavili Saudi prejav. Švedi sa nedali a odrezali ich zbrani 7 055x

Novinky do e-mailu

Váš e-mail

Prihlásiť sa

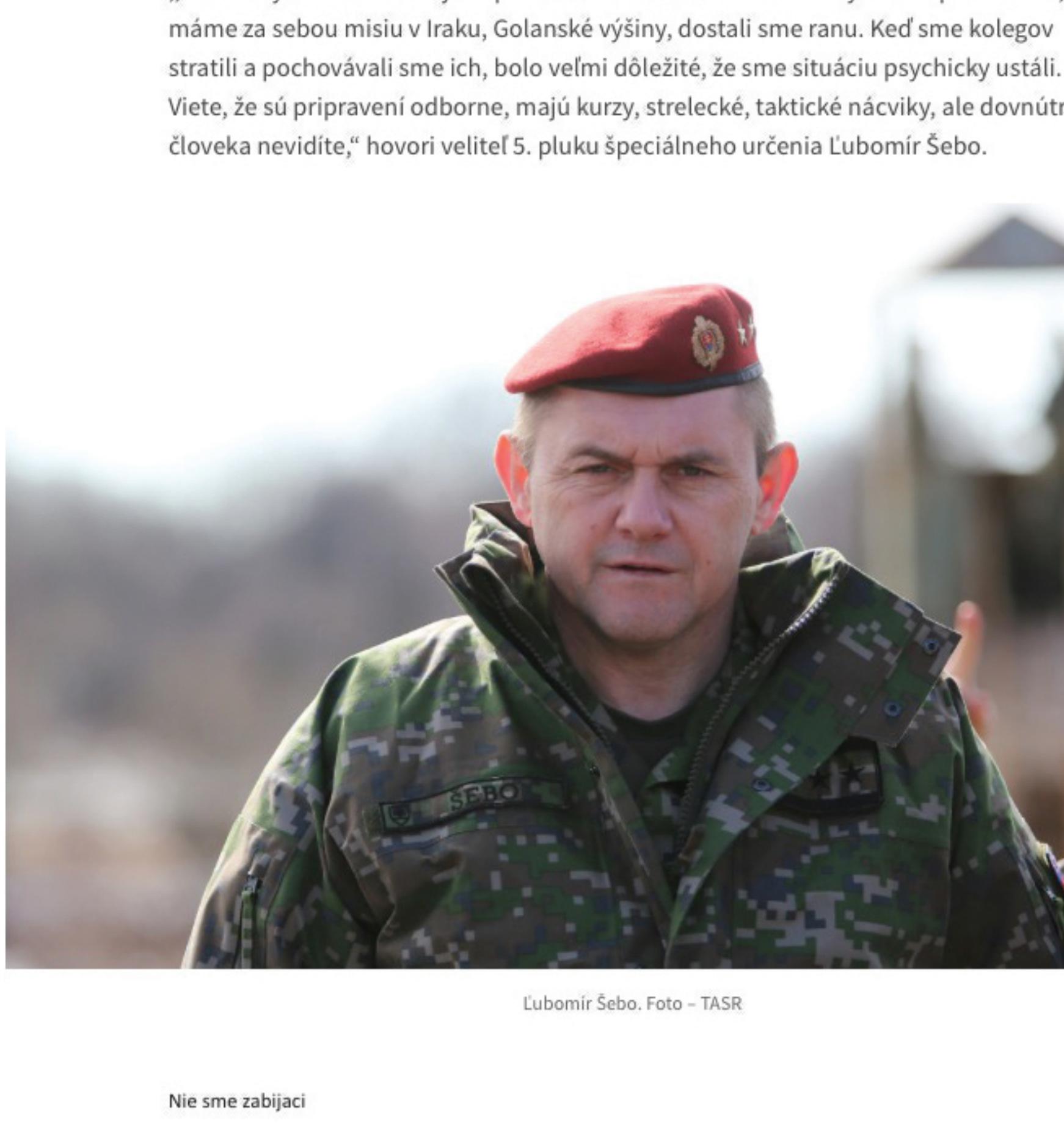

Bezpečnostné opatrenia, vstup len pre pozvaných, žiadne mená, snímanie tvári a individuálne rozhovory s vojakmi jednotiek špeciálneho určenia.

Takto začínala v stredu v Žiline premiéra dokumentu 5. pluk – Misia Afganistan. Filmový štáb sa vrátil do Afganistanu druhý raz, aby nakrútil niečo akčnejšie ako predchádzajúci dokument Sám vojak v poli.

Nový film venovali neskôr aj slovenským vojakom v Afganistane: Edmundovi Makovníkovi a Patrikovi Fraštiovi, ktorí zahynuli pri plnení úloh.

Dvaja príslušníci elitného 5. pluku špeciálneho určenia zahynuli pri samovražednom výbuchu civilného auta v blízkosti vojenského konvoja.

Marek videl výbuch priateľov

Operátor Marek sedel v druhom aute, v ľahko pancierovanej Toyote, len niekoľko desiatok metrov za Edmondom a Patrikom. Na ten deň si spomína úplne presne. Jednotka musela absolvovať niekoľko presunov smerom do Kábulu. Analyzovali spravodajské informácie o situácii, ktoré sú často aktualizované aj v hodinových intervaloch, a vybrali cestu.

„Presúvali sme sa a zrazu prišiel výbuch. V tej chvíli sa nedalo presne identifikovať odkiaľ. Dym, prach, vyhli sme sa bloku motoru, civilným autám... Výbuch bol strašne devastujúci. Až neskôr sme zistili, že výbušnina bola umiestnená v civilnom aute útočníka, ktorý sa odpáľil vedľa Patrika,“ opísal situáciu, ktorú videl na vlastné oči bojovník.

Veliaci poddôstojník 5. pluku Martin Boháčik tvrdí, že jednotka sa zachovala profesionálne, operovala ďalej bez známkov nejakého psychického vychýlenia. „Samozrejme, že sa to všetkých dotklo, ale pracovali ďalej,“ povedal.

„Prišli sme o dvoch geniálnych ľudí, ale nič sa s tým už nedalo robiť. Strata nás veľmi zomkla a makali sme ďalej. Ponúkli nám psychologickú pomoc, ale v tej chvíli sme nepotrebovali psychológa. Na takéto prípady sme cvičení. Vyhodnotili sme si to v hlavách, nebolo tam už čo riešiť,“ dodal Marek.

„Dlhé roky sme sa zdali byť nepriestrelní a nestalo sa nám nikdy nič. Napriek tomu, že máme za seba misiu v Iraku, Golanské výšiny, dostali sme ranu. Keď sme kolegov stratili a pochovávali sme ich, bolo veľmi dôležité, že sme situáciu psychicky ustáli. Viete, že sú pripraveni odborne, majú kurzy, strelecké, taktické nácviky, ale dovnútra človeka nevidíte,“ hovorí veliteľ 5. pluku špeciálneho určenia Ľubomír Šebo.

Ľubomír Šebo. Foto - TASR

Nie sme zabijaci

Do zahraničných misií chodia vojaci dobrovoľne. V elitných jednotkách, akou je 5. pluk špeciálneho určenia, to chodi trochu inak. Do špeciálnych síl sa profesionáli hľásia a prípadné operácie sú pre nich samozrejmostou.

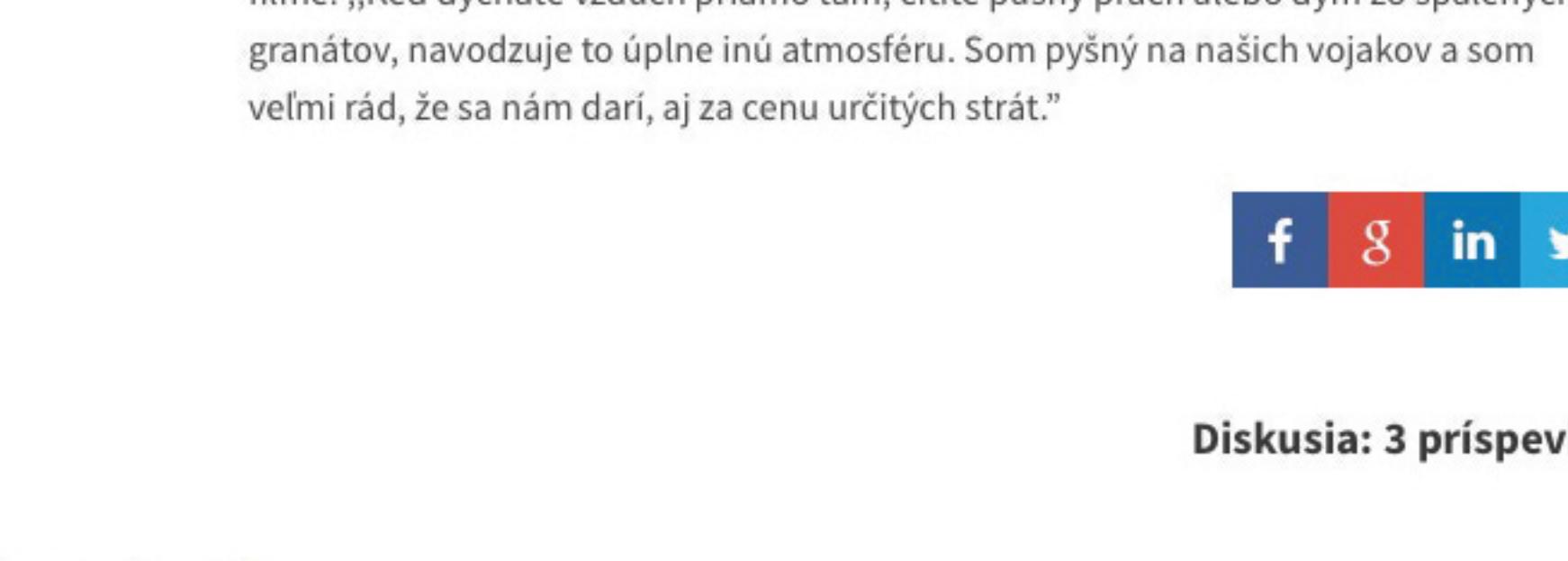
Hovorca Mário Pažický vysvetluje, že napríklad do Afganistanu ide kompletná jednotka. Každý má právo povedať nie, ale ak nemá vážny dôvod, znamená to v podstate jeho odchod do iných zložiek armády.

Jednotka sa pol roka pred odchodom pripravuje na konkrétnu misiu v konkrétnom priestore. Do operačného priestoru nejdú naslepo. Pracujú s detailnými mapami, majú dostatok informácií o živote miestnych ľudí, zvyklostiach až do takej miery, že vedia, kde sa prevažne zdržiavajú ženy alebo deti.

„Detailne sa pripravujeme, jediné, čo je pre nás nové, je strava. Sme takí precízni, že vieme aj to, kde budeme spať,“ povedal Marek.

Obyčajní Afgánci vnímajú prítomnosť Slovákov zväčša pozitívne. Pamätajú si ešte Čechoslovákov, ktorí na ich území budovali školy a nemocnice. „Máme u Afgánov vysoký kredit. Sme pracovití a oni vidia, že to robíme pre nich. Afgánci, s ktorými sme bývali v spoločnom kempe, povedali, že nás budú chrániť, a my sme im verili. Keď vám toto povedia, to je vyšší prejav dôvery,“ opisuje Marek.

„Nie všetci Afgánci sú nepriatelia a teroristi. Tí ľudia si zaslúžia rešpekt, a takto k nim pristupujeme. Je to ich krajina, my sme tam len hostia. Keď to vidia, rešpektujú aj oni vás. My nie sme zabijaci, našou úlohou je ich cvičiť a pomáhať im,“ dodal.

Ilustračné foto - TASR

Dokument je uveriteľný

Dokument 5. pluk – Misia Afganistan, ktorý v stredu večer zaplnil dve sály žilinského kina, nie je, nechce, ani nemôže byť hollywoodským filmom ako American Sniper. Svedectvami ľudí, ktorí si siahli na vojnu, na vlastnej koži pocitili strach a možno si položili v kritických momentoch aj otázku, čo tu robíme, je iný. Autentickým a reálnym pohľadom, skutočných ľudí na vojnu v Afganistane.

Trochu zvláštnej premiéra – vojaci boli pri ukážke zbraní v kúlkach. Foto - MO SR - Ivan Klement

„Dokument som robil s cieľom, aby to nebola propaganda. Nechal som ho otvorený, aby si každý mohol urobiť svoj názor. Keď si ľudia myslia, že tam vojaci idú pre peniaze, nič s tým nesprávim,“ reagoval režisér filmu Peter Kaštík po première.

Autori vo filme nechali výhradne pozitívne momenty z pôsobenia našich vojakov v Afganistane. Vojak podáva vylakanému dielačtu čokoládu, zachraňuje zraneného učiteľa, cvičia policajtov. „Keď vám ľud z nejakého dôvodu povedať negatívne, tak to nepovie. Snažil som sa to z nich dostať, dostať som to, čo som dostať. Tí ľudia vám nebudú rozprávať o strielaní a nešťastí,“ reagoval na otázku, či to, čo divák vidí, je skutočný život vo vojne.

Tvorcovia museli pred projekciou odovzdať kompletný materiál na posúdenie vojenským spravodajcom a prešiel aj cez 5. pluk a ministerstvo obrany. Kaštík tvrdí, že jedinou vecou, ktorú nemohli použiť, boli zábery zo základne, kde boli mapy plánovaných operácií a zabezpečenie základne.

Náčelník Generálneho štátu Milan Maxim hovorí, že skutočnosť je tvrdšia ako vo filme. „Keď dýchate vzdialosťou, citíte pušný prach alebo dym zo spálených granátov, navodzuje to úplne inú atmosféru. Som pyšný na našich vojakov a som veľmi rád, že sa nám darí, aj za cenu určitých strát.“

[f](#) [g](#) [in](#) [tw](#)

Diskusia: 3 príspevky

Denník N

Páči sa mi to

46.226 ľudom sa páčí Denník N.

Váš e-mail

Prihlásiť sa